

- 7) Institutioner under Kriminalforsorgen.
 8) Ophold i bolig, bofællesskaber m.v., der træder i stede for og kan sidestilles med boformer m.v. under 1 til 7.

Refusionsadgangen gælder, så længe pensionisten har ophold i de omtalte boformer m.v., og det har ikke betydning, at personen først får tilkendt pension under opholdet.

Flytter pensionisten fra en af de i § 53, stk. 1, nævnte boformer m.v. til privat bolig, finansierer opholdskommunen uden adgang til mellemkommunal refusion den kommunale andel af udgiften til pension. Hvis flytningen sker til en boform, som er nævnt i § 53, stk. 1, kan den ny kommune kræve refusion efter § 53.

Refusionen efter § 53 gælder for udgifter til folkepension, førtidspension, bistands- og plejetillæg og invaliditetsydelse. Udgifter til personlige tillæg efter pensionslovens § 17 er ikke omfattet af refusionsadgangen.

Der er som efter serviceloven adgang til, at kommunerne indbyrdes kan aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder den kommunale andel af udgiften til pension efter loven.

§ 128 i serviceloven om mellemkommunal refusion er udformet på en anden måde end bistandslovens § 11.

Reglerne om mellemkommunal refusion efter pensionsloven er ændret, bl.a. under hensyn til, at bopælskommunebegrebet er afløst af de generelle regler om opholdskommune i retssikkerhedslovens § 9.

3. Utilsigtede konsekvenser

Kort før bistandslovreformen trådte i kraft den 1. juli 1998 blev en række kommuner m.fl. opmærksomme på, at ændringerne vedrørende mellemkommunal refusion medførte nogle utilsigtede konsekvenser i forhold til den måde, som kommunerne hidtil havde tilrettelagt deres administration af reglerne om opholdskommune.

I et brev af 24. juni 1998 til kommuner m.fl. oplyste Socialministeriet, at ministeriet var opmærksom på problemerne, og at det ville være nødvendig med lovændringer, som ville blive fremsat i efteråret 1998 med virkning fra 1. juli 1998.

For at få vurderet dette, nedsatte Socialministeriet en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner, Amdsrådsforeningen og Indenrigsministeriet.

Arbejdsgruppen fik til opgave at udarbejde et udkast til forslag om ændringer. De følgende forslag bygger på arbejdsgruppens drøftelser og forslag.

4. Arbejdsgruppens arbejde

Arbejdsgruppen har peget på, at problemerne navnlig knytter sig til

at analyserne i Kontanthjælpsudvalget - se afsnit 5.2 - ikke behandlede situationer, hvor en person ud over hjælp til forsørgelse også fik hjælp i form af ophold i boformer m.v. (tidligere institutioner m.v. efter bistandsloven),

at udformningen af servicelovens § 128 medfører en begrænsning i adgang til mellemkommunal refusion, bl.a. for kommuner, der har et fængsel beliggende,

at der ikke er fuld overensstemmelse mellem reglerne om mellemkommunal refusion efter pensionsloven og serviceloven, og

at kommunerne ikke har hjemmel til at indgå aftaler om refusion for udgifter efter aktivloven.

Arbejdsgruppen har som en generel betragtning lagt vægt på, at reglerne om opholdskommune skal fungere tværgående i forhold til alle former for hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også i forhold til nye hjælpeformer, som udvikles over tid.

Reglerne om opholdskommune skal fungere i forhold til alle borgere, uanset hvordan eller hvorfor de flytter mellem kommuner. Reglerne skal ikke blot tage højde for almindelige flyttesituationer, men de skal regulere enhver forekommende flyttesituation.

Endelig skal reglerne være enkle, og navnlig må de normalt ikke give anledning til tvivl. Dette er meget vigtigt, fordi borgerne altid skal kunne være sikker på, at der er én kommune, som har pligt til at give hjælp efter den sociale lovgivning, således at borgeren ikke risikerer at blive henvist fra myndighed til myndighed.

Alle disse krav kan indbyrdes være modstridende. Derfor er det arbejdsgruppens opfattelse, at ethvert regelsystem om opholdskommune vil forudsætte, at kommuner og amtskommuner supplerer lovens regler med aftaler og administrative rutiner, der ud fra praktiske erfaringer og behov regulerer særlige sociale flyttesituationer. Dette gælder også i forhold til de justeringer, som gruppen har peget på.

I arbejdsgruppens rapport er der medtaget et afsnit med eksempler på den økonomiske byrdefordeling mellem kommuner i forskellige flyttesituationer, dels efter de gældende regler og dels efter de ændringer, som gruppen peger på. De foreslåede ændringer vil i de flyttesituationer, som forslaget vedrører, medføre, at den økonomiske byrdefordeling for udgifter efter serviceloven og aktivloven kommer til at svare til situationen før 1. juli 1998.